

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er jo ikke altid, man skal modstå en fristelse, og i anledning af det, der er blevet sagt fra fremskridtspartiets ordfører, kan jeg dog ikke lade være at sige, at det er selvfølgelig meget morsomt at prøve på at hænge partier ud, der bliver klogere, ved at sige, at når de først har stemt for en lov, så vil de lave den om. Men det gælder nu ingen af de to partier, for de var ikke i folketinget, da momsloven blev gennemført, og da ATP-loven blev konfirmeret, så det kan jo ikke gælde nogen af dem, men ellers var det såmænd meget morsomt.

Der har i anledning af de to forslag fra centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti været talt om, at de frie erhvervsdrivende allerede får kompensation. Det var ministeren, der var inde på, at det var et spørgsmål, om de erhvervsdrivende kunne have krav på yderligere kompensation, og hr. Christophersen anførte, at der jo lå en godtgørelse i flere af de regler. Hr. Christophersen pegede på, at der f. eks. for momsen kunne være en ret lang frist, inden man skulle indbetale den. Ja, det er rigtigt, vi har jo op til 1/2 år — det blev ikke nævnt fra hr. Christophersen, men det gælder jo for landbruget, og landbruget kunne jo nok slet ikke stå sig ved nogen af disse forslag, men lad det nu ligge.

Tillbage står noget, der for mig er væsentligere, og det er de ulemper, som vi pålægger disse erhvervsdrivende. Vi kan tage det ret roligt, når det gælder de store erhvervs virksomheder, for de har jo kontorhjælp i forvejen, de har mennesker ansat, der er uddannet til at gøre netop det arbejde, vi nu forlanger af dem. Men jeg må understrege, at jeg er helt enig med de partier, der stiller forslagene om, at når det drejer sig om håndværkere og den lille handlende, er vi her inde på områder, hvor de, der driver erhvervet, har fået uddannelse til at drive et bestemt erhverv og ikke til først og fremmest at føre regnskab, og dér er det en virkelig byrde. Jeg tror, at vi skal tage disse byrder alvorligt vi kan ikke klare det alene med at henvise til, at de jo får kompensation, vi skal se på det på flere måder. Jeg tror, vi skal stille os selv det spørgsmål: har vi nu lavet ordningen så smidig, som den kan laves, for disse små erhvervsdrivende? Er det ikke muligt at gøre det endnu bedre?

Desuden tror jeg vi bør se på administrationen. Vi har vel alle herinde i hvert fald en og anden gang fået henvendelse fra en lille handlende eller håndværker, hvor vi må erkende, at her har man optrådt, jeg tror næsten ikke, jeg bruger for stærkt et udtryk, når jeg siger: unødigt brutalt fra administrationens side, for det er tilgiveligt, at visse af de mennesker, jeg har talt om, kommer til at begå fejl.

Jeg vil opfordre til, at vi benytter anledningen til at se på det, og vil i denne forbindelse minde om, at vi fra radikal side har foreslået, at der skulle laves en konsulent-service på håndværksområdet. Jeg kan godt føje til, at det for os er klart, at den bør udstrækkes til også at gælde for de handlende. Dér, hvor vi skal sætte ind, er naturligvis at hjælpe dem med at sætte et regnskab op. Det skal være regnskabskonsulenter, vi skal lette dem med, og her bliver ikke tale om udgifter hverken på 500 eller 600 mill. kr. eller 1 mia kr., men det er en rimelig service, vi yder dem.

Hagen Hagensen (KF):

Lad det være sagt straks, at der fra det konservative folkeparti er ganske megen sympati for de tanker, der ligger bag ved de to partiers lovforslag.

Der er jo ikke spor tvivl om, og det er også sagt af flere ordførere, at det er en byrde for de erhvervsdrivende at skulle varetage en hel del arbejde for det offentlige. Det er også sagt, at medens det måske ikke betyder så meget for den store virksomhed, betyder det ganske meget for den lille mand, der driver en virksomhed, hvor han ofte kommer træt hjem om aftenen og så skal til at kigge på alt det modbydelige regnskab, som han skal udføre for at tjene det offentlige.

Derfor kan der først og fremmest være grund til at sige, at vi må prøve på at forenkle tingene. De forslag, der foreligger her, er jo udformet forskelligt, og der er også allerede fra ministerens side peget på den vanskelighed, der kan være ved at afgrænse, hvorledes man skulle klare forholdene, og hvem der skulle med under dem. Vi har da også fra vor side en gang imellem været inde på tanken om, at man på en eller anden måde kunne give et vederlag for det, man nu må trække for det offentlige. Vi kan også